

Nr 13.

Ankom till Riksdagens kansli den 10 maj 1912 kl. 2 e. m.

*Andra kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 13,
i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl.
Maj:t angående öfverlämnande till Riksdagen att besluta
om de till upprätthållande af lots- och fyrinrättningen
med lifräddningsanstalterna erforderliga utgifter m. m.*

I en inom Andra kammaren väckt motion, nr 45, som hänvisats till *Motionen.* behandling af dess andra tillfälliga utskott, hafva herrar *Indebetou, Somelius* och *Lithander* hemställt, att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes taga under ompröfning, huruvida icke må till Riksdagen öfverlämnas såväl att besluta om de till upprätthållande af lots- och fyrinrättningen med lifräddningsanstalterna erforderliga utgifter som ock att bestämma de afgifter, hvilka såsom bidrag till nämnda ändamål må påläggas sjöfarten, samt därefter till Riksdagen afgifva de förslag, som må finnas af förhållandena påkallade.

I afseende å den närmare motiveringen för nämnda framställning får utskottet hänvisa till motionen.

Det hufvudsakliga skäl, som motionärerna anfört till stöd för sin *Utskottet.* motion, är, att, då på grund af skeppsmätningsskommitténs nyligen afgifna betänkande en öfvergång till den s. k. engelska regeln i svensk skeppsmätningsslagstiftning inom den närmaste tiden kan vara att förvänta, i samband därmed frågorna om fyr- och båkafgiftens storlek samt om de af denna afgift inflytande medlens förhållande till statsbudgeten blifvit synnerligen aktuella och snarast möjligt tarfva sin lösning. Motionärerna framhålla, att de nuvarande sjöfartsavgifterna redan visat sig otillräckliga för lotsverkets behof, och att rederiintresset fordrar, att de taxesatser, efter hvilka dessa afgifter nu utgå, icke blifva vid en eventuell öfvergång till den engelska skeppsmätningssregeln förhöjda, oaktadt tontalet för ång-

fartygen genom denna mättningsregel skulle komma att nedgå. Då ett tillmötesgående af denna redarnes fordran skulle medföra en minskning af de inkomster, med hvilka lots- och fyrinrättningarnas behof hitintills tillgodosetts, blefve häraf enligt motionärernas förmenande följden, att ett motsvarande bidrag af statsmedel finge för ändamålet tagas i anspråk, och en gifven förutsättning härför åter vore, att lotsverkets stat helt inginge i riksstaten och underkastades Riksdagens pröfning.

Någon anledning för Riksdagen att på grund af nu ifrågavarande motion sysselsätta sig med den svårlösta frågan om sjöfartsafgifternas storlek och rätta anpassning vid en öfvergång till den engelska skeppsmättningsregeln eller att härutinnan göra något uttalande, synes utskottet så mycket mindre föreligga, som frågan om en öfvergång till nämnda skeppsmättningsregel ännu icke kan anses slutligt utredd, och i hvarje fall något beslut härom icke föreligger. I hvad mån de nu gällande taxesatserna för nämnda afgifter böra bibehållas eller undergå förändring i samband med införandet af den engelska skeppsmättningsregeln tarfvar en allsidig utredning, hvarom Kungl. Maj:t säkerligen kommer att föranstalta.

Att lotsverkets inkomster redan nu börjat visa sig otillräckliga för fyllande af verkets behof framgår bland annat däraf, att innevarande års Riksdag måst i enlighet med Kungl. Maj:ts därom framställda förslag bevilja på extra stat för år 1913 ett anslag af 60,200 kronor för beredande af tillfällig förbättring i lots- och fyrpersonalens aflöningsförmåner i afvaktan på resultatet af den lönereglering för personalen i dess helhet, hvartill förslag lär vara under utarbetande. Statsutskottet, som tillstyrkte Kungl. Maj:ts ofvannämnda förslag, yttrade bland annat, att utskottet icke ville därmed hafva gjort något uttalande om huruvida för framtiden aflöningen till ifrågavarande personal borde till någon del bestridas genom af Riksdagen anvisadt anslag eller om den, såsom hittills varit fallet, borde i sin helhet gäldas af fyr- och båkmedlen. Uppenbarligen har statsutskottet ansett, att först då förslag till en definitiv lönereglering föreligger, och man däraf kan se lotsverkets stadigvarande behof af medel för ändamålet, frågan om sättet för dessa medels anskaffande bör tagas i närmare öfvervägande.

Då det, emellertid redan nu visat sig att lotsverket för sitt permanenta behof behöfver anlita anslag af Riksdagen, har utskottet ej funnit något att erinra mot att Riksdagen i anledning af förevarande motion gör ett uttalande därom, att Kungl. Maj:t måtte taga i öfvervägande huruvida ej lotsverkets stat borde i sin helhet framläggas för Riksdagen.

Utskottet får i anledning häraf hemställa,

att Andra kammaren ville för sin del besluta, att i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, det Kungl. Maj:t täcktes taga under ompröfning, huruvida icke lotsverkets stat borde i sin helhet framläggas för Riksdagen, äfvensom vidtaga de åtgärder, hvartill denna ompröfning kan föranleda.

Stockholm den 10 maj 1912.

Å utskottets vägnar:

G. F. LUNDGREN.
